

प्रवेश सं०

७६८५

विषयः धर्मशास्त्रम्

क्रम सं०

नाम आशौचनिर्णयः

ग्रन्थकारः गङ्गाधरः

पत्र सं० १-९.

12032

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) १९ पंक्ति सं० (पृष्ठे) १२.

आकारः ६.५" x ४.२३"

लिपिः दे. ना.

आधारः का

वि० विवरणम् पू०

दि. १४३९.

पी० एन० यू० पा०--७७ एम० सी० ई०--१६५१--५० ०००

Handwritten text in Devanagari script, possibly a signature or name, including the characters 'श्री. १४३०' and 'श्री. १४३०'.



शिशोर्दत्ता इवा इर्ध्वत्रिवर्षे ही नैवोत्तिनः॥ विकृत्यः
 खनने दाहे तत्रैव त्रिदिने क्रमात्॥१५॥ कुतयो
 लस्यनु शिशोस्त्रि वर्षा प्रा कुरदेर्ध्वतः॥ तृष्णं दा
 हादकं जिह्विस्त्रि रात्रा शोयनिसत्ता॥१५॥ त्रिव
 र्षा इर्ध्वं मामोति सङ्गुता यू डक स्यय॥ शिशोर्द
 तो त्रिरात्रं स्यात् त्रिसं दाहे जिह्वागमः॥१६॥ त्रि
 के क्षधिने मिते ष्वे त युत्रि दिने शिशोः॥ पित्तो
 रामो जि वाशो र्वं गर्भवीजनिमित्ततः॥१७॥ ज्ञाती
 नामात्रियुसंभं प्रावो लंडुहि तमृतो॥ सद्यश्चिह्न
 वाक् दानादवाक् देव्यादिने ततः॥१८॥ वाक् दाना
 सरतः पूर्वविवहास्यति यक्षके॥ पित्तपक्षधि
 त्रिदिने माशो र्वं कृत्यका भौतो॥१९॥ मातापित्तोरद

तायाः कृत्याया एवासरः॥ मृताक्षोरं ततश्चाध्वे त्रि
 दिने कथितं वृधेः॥२०॥ संस्केताया त्वकृत्यायां मृ
 तायां पित्त सफलेन॥ माधवैस्त्रिदिने प्राहयित्री
 रच्ये न्यतोयितर॥२१॥ एकसर्गं पित्तव्याघ्रेन
 अक्षिरुभयो मृता॥ प्रसूता इहितागहियुः धिजादि
 नेन सत॥२२॥ माधवः प्राह कृत्यायाः मरणप्रसवे
 यदि॥ ज्ञापितां नातसहने पित्तोस्त्रिदिने सदा॥
 २३॥ सधिये दुज्जन्म मरणदशाहं त्रास्त एस्मृतः॥
 क्षत्रिये त्रि दशदिने वैश्ये यदशस्यं॥२४॥
 एवं मासश्च द्ववर्षे संश्रये तद्वर्षे॥ स्वस्व
 वर्णभवे प्राक्तं माशो र्वं निजिः क्रमात्॥२५॥
 कृटस्थारभ्य सत्तेन सधियाः पुरुषाः स्मृताः॥
 समानादवर्षे जाः स्या सदा सदा न्यगात्रजाः॥

यमासं स्या

२६॥ समानादथ से जे धु जनने मरले सति ॥ अशुचि जि
 रात्रे स्था स्थात्वा छुडि स्नानात् ॥ २७॥ कल्या
 शावे यदि ज्ञाने र शालात्परतः सदा ॥ नाशो एत
 नं वसुधैव कुटुम्बकमिति ॥ २८॥
 समाने शक्ये प्राह मृतो ज्ञेयं जि मासतः ॥ अ
 वाग्दुःखे नो हर्षे ज्ञाने तत्र जि रात्रे ॥ २९॥
 यक्षी ली तत्र आय धं तत्र आनय मे दिनं ॥ स्नाना ध
 तत आय धं वर्या ध्वे उ द्वि रात्रे वा ॥ ३०॥ आसा
 धे न यत्रो के वि ज्ञाने स्वर जे मते ॥ माधवस्य
 भन प्राह जिय सात्पू र्वे नः स्निहः ॥ ३१॥ आस
 यभा संयो क्षणी स्था दोत्र धं दिन मे वयं ॥ अत उ
 ध्वे स्नान नाय दाने स्था त भि र मते ॥ ३२॥ देश
 ते न स्नान मे व ति ज्ञाने स्वर आ ह त म ॥ माधव

स्त्रिदिने प्राह स्नाना ध्वि स मोदते ॥ ३३॥ देशो ते र
 कृषिते न मृतो त धु त यु जे ॥ ३४॥ स्नाने त्रिदिने रथ
 दशा ह्ये प्रवे त्र द ॥ ३५॥ मातुः सयत्नाः ॥ त्रिदिने
 हा ला या मय रो वे डः ॥ घर स्वर त द य यारि धं
 स्या र न स व र्णी यो ॥ ३६॥ दशा ह्ये वि व्य क्त
 व स्व शो ये न्य द द प्र वे त् ॥ आ शो र्वे ज म
 मृ ति जं यु वी शे धा न दा शु धि ॥ ३७॥ ज म ग
 ज म शु धि स्या क्त स्य ना त स्य ना स य ॥ मृ ते
 न शु ध्य ते जा ते त मृ ते न जा ते न तु ॥ ३८॥ वि
 रा त्रा शो र्वे के ना त्र द श ह ने व क्त ध्य ति ॥ ध ड
 हा धि तं थ वं स्या म ह ता शु ध्य ते व्य क्ती ॥ ३९॥ आ
 शो वे रा त्रि शो ये ते समा द्वि दिने व र त ॥ ए
 व प्र भा ते व्य धि क् त्रि दिने मृ ते व र त ॥

आशौ
४

रात्रियश्चिभयमनुविज्ञानशांदनत्रय ॥ आधवः
रात्रिकर्मादिने प्राहाधिक्यं धृत्वा ॥ ४० ॥ हरदना
सुपूर्वस्मिन्नाशौचोत्रदिने सति ॥ तत्राधिवान्ध
कृत्वाहत्रिदिने शावशोधनी ॥ ४१ ॥ दशाहाधिक्य
तीतिदिने न्यस्मिन्नाशौच ॥ समप्रवान्यदिय
वेत्रिदिने श्रद्धयस्मृती ॥ ४२ ॥ पित्राशौचमाह
तोयाक्षणी अधिवान्धे ॥ मान्नाशौचोयत्स
तोश्रद्धिस्मात्पितृसूतये ॥ ४३ ॥ पित्राशौच्ये र
त्रिशयमित्यतजननीयदि ॥ यक्षणीकृत्वा
त्रविषयान्ये ह्यहंविडः ॥ ४४ ॥ पित्रोरुपरसंख
ठवृत्त्यास्यास्त्रिदिने स्मृते ॥ वंधुत्रयवदोहत्रे
सहाध्यायिनि सखिजि ॥ ४५ ॥ शगिन्याश्च
रश्च आशौचमित्री शिष्यस्वसः सहः ॥ मा

महामातृकायापितृस्वसामातृके ॥ ४६ ॥ मातृस्वसां
कथितमाशौच्यधिक्यं मिती ॥ अहमातामहाचार्य
आत्रिये सश्रुतिर्न वेत् ॥ ४७ ॥ मातृघसामातृके
योश्चश्रुर्यापुरो ॥ यज्येत्त्रुत्विजिभूते प्रजेता
स्त्रिदिने जगे ॥ ४८ ॥ आचार्याचार्यकनितायुत्र
काध्यायमातृके ॥ श्रुश्रुश्रुसुरयोः शालेते ते
विष्णुर्दिने जगे ॥ ४९ ॥ ह्येव कृत्विक्व्यानां यव
स्थामाहमाधवः ॥ ज्येष्ठलघुनि सान्निध्यासान्नि
ध्यमुणवनेरि ॥ ५० ॥ उपकारकृते देविकृत्या
नानिवेशनी ॥ आचार्याद्यत्रिरात्रे दयस्मिन्ना
हवर्जरे ॥ ५१ ॥ दशाहदाहवर्तुः स्यादथप्राहा
जिसस्मृते ॥ असीधे उधियमहयाते विष्णु
र्दिने जगे ॥ ५२ ॥ दिने दशाधिक्यमृतो वाशौ

आशौ
५

र्थं तद्दिने स्मृतं ॥ निश्यामरेण राजिनैः यथाभा
 र्गवावदत् ॥ ५३ ॥ अतोरसस्य युत्रे सुभायस्य
 न्यगतासव ॥ यरयुवा सत्रुस्त्रीषु याहासु ॥ इ
 रिह्यते ॥ ५४ ॥ आचार्ययनिपुत्रेषु प्रतेषु
 दिवसासु विः ॥ हो हि स्वयं लजातशिथिलि
 वाधकेषु ॥ ५५ ॥ एवरात्रि त्रिरात्रं वषट्कात्रं
 मासमात्रको ॥ सुत्रे सयिडेवर्णनि माशौर्व
 यत्र मास्यते ॥ ५६ ॥ त्रिरात्रं वषट्कात्रं यक्ष
 मासमिते तथा ॥ वैश्ये सयिडेवर्णनामाशौ
 वं क्रमशः स्मृतं ॥ ५७ ॥ सयिडेक्षत्रियेषु द्वि यत्रा
 त्रं ब्राह्मणेषु त ॥ वर्णनाथरिशिषानां इह
 शाहननिर्दिशत् ॥ ५८ ॥ सयिडे ब्राह्मणेवर्णः
 सर्वेष्वविशेषतः ॥ ५९ ॥ दशरात्रे शाशुद्धेय

रित्याह भगवान्दयमः ॥ ५८ ॥ संजाती यो लु क्षजाति
 प्रताः नुगमने कृते ॥ सवे लमा ह्न बं कृत्वा घतं प्रा
 श्यविशुद्धति ॥ ६० ॥ अहोरात्रं तु विप्रस्य क्षत्रिया
 नुगमचेत् ॥ विश्यानुगमित्री णिदिनातिघतभ
 क्षण ॥ ६१ ॥ प्रतीभूतं तु यः शुकं विप्रो जानात्र
 होमतः ॥ अतुगच्छोन्नी यमानसत्रिरात्रे एशुद्ध
 ति ॥ ६२ ॥ त्रिरात्रे तु ततः श्रीरुं नदी गत्यासभ
 द्रगा ॥ प्राणायामशतं कृत्वा घतं प्राश्यविशुद्ध
 ति ॥ ६३ ॥ जनार्थं ब्राह्मणं प्रेते धर्मार्थं मुसुक्वा
 ह्येत् ॥ पदे पदेष्वमेधं स्य प्रलं स्नानाद्विशुद्ध
 ति ॥ ६४ ॥ स्नेहादिनादुनिर्हस्यशं वं स्तव्यजान
 भुक् ॥ तमृहत्तु वसन् विप्रादशाहनविशुद्धति ॥
 ६५ ॥ केवलं तमृह वासस्तदाशौवत्रिरात्रव ॥

श्री
शिव
॥६॥

प्रकृतं नान्नमोजानि जे नृनि न वरे ॥ ६६ ॥ नानप
दिससु कु के योनमाशाधिको नृणां ॥ यस्मिं देनेन
दानभ्यशसाहा नृश्रयिस्तथा ॥ ६७ ॥ जलवरीत्रर
तामव्यतिरिक्तशवावह ॥ अतोऽस्यतिवति
सुसहतेनभुजिवरह ॥ ६८ ॥ जलदानेदिव्यं कु
वरीयेत्रादित्या जतीवहः ॥ अतोऽयं लभततस्य
कुलाद्भुमोवरत्र ॥ ६९ ॥ यशसोऽर्चनराउ कौर्ते
भियानाप्रजायत ॥ अहो नत्रियते यस्य तस्यया
कोप्रजायत ॥ ७० ॥ सस्वारदिनमारभ्याशौचमुं चं
द्विजन्मनः ॥ आहितग्नतथा नग्नेद्विसान्मनः
श्वरु ॥ ७१ ॥ आहितग्नो तु जनवेदेशंतरमतेसते ॥
नाशौचप्रयणत्रिययुत्रोद्येदाहतः यय ॥ ७२ ॥ अ
हितग्नोयतरिषिधिवृद्धावजितो ॥ वेदवियु
तदाविस्मादाशौचं विसर्पेडक ॥ ७३ ॥ गृहीता

लेक वक्रानःस्यःस्व - रसमयेपितः ॥ आशौचं त्रिदि
नंभूचानेनस्याद्यशाहित्री ॥ ७४ ॥ अग्यहीताशौच
नां संधिडा नात्रिरात्रकं ॥ गृहीतं शौचिनो भूयानाशि
यसंस्कृतः यरे ॥ ७५ ॥ आहितग्नः प्रतिरुते दाहादा
शौचयं स्मृतं ॥ दशरात्रं संधिडा नाभिसाहभगवान्य
मः ॥ प्रथमः सशयं विप्रः शास्त्रमुत्तुध्य मूठधीः ॥
मृतो नदाद्यादितरेणादाहाशौचिनतस्वतु ॥ ७६ ॥
अनेतरं वसस्व नारायणवदिस्यतः ॥ कृत्याव
तस्यवेकृयास्वमेवाधं देहिव ॥ ७७ ॥ एवं सुय
हते विप्रततो नागसुवर्णक ॥ जात्यक्षांगप्रदलेन
ततः शेषमदाधिव ॥ ७८ ॥ यदि कुश्चिप्रमादिना नित्य

तस्युदकादिभिः॥ तस्मैः शैः वीक्ष्य क्रियाः सर्वाणि
 प्राहांगिरामो नः॥ २१॥ तस्यादिशतं पारस्येदितो
 स्थितं नीयते॥ रत्नोदकं ततः प्राक् प्रविशत तत
 जादितं॥ २२॥ प्रथमादीक विषमं द्युस्थि सवयनं
 स्मृतं॥ अस्थि सवयनो ह धर्मो मया स्यात् न विद्य
 तः॥ २३॥ अस्य रूपादिभुः युजे जाते वा स्तो
 भोरिता॥ मा तादशाह म स्म श्या सदिनाः कर्त
 व्यं तिता॥ २४॥ दुःखः सृजितो न हो नु नु २
 तिरा जयं॥ स्वकर्मणि जयं था था सृजं सिमा न
 जादितं॥ २५॥ कु मारस्य सवे नाह हे शरु नो नरा
 कः॥ दान प्रतिभु विधातुं च रिश्वे स्थि लेदि नं॥ २६
 पूजा जान अला ख्यायाः देवतायाः पवित्रताः॥ दि

वसे प्रथमं कं उदरनिस्था स्यात् नरा॥ २७॥ नाशो
 न विद्यते तत्र यनीनां बल कारिणो॥ आशेषे नो
 स्थु य को तत्रा यस्थि त विधेरिह॥ २८॥ पूर्य पल
 त संस्कारे नो ताम नय नादिभ्यः॥ देवप्रतिष्ठाया
 मणि य साधे नासि शो ज कं॥ २९॥ सवि जति
 लोको री भूष का रु करी सी ताः॥ नाशो व नातः
 कृथितारा जा शा कारि एण्यथे॥ ३०॥ शनं प्र
 तिभु हो हो मः स्वाध्याय धिते नृमं न॥ ततो दि
 डात्रिया कर्ज्य मा शो वेति निवर्तते॥ ३१॥ मृग्य
 ग्या नाशकं जिमृता नो यात्सा द्यातिना॥ यति
 ता नां ज नाशो वनि धु छ स्न ह नो जयं॥ ३२॥ कूट
 स्थारथ सते व म दिं ज दुरु सास्ततः॥ समा नो

५

हृदयं शरीरं सत्तायै सद्यः गतजाः ॥ ८३ ॥
 उज्ज्वलं रश्मिदशमं भास्वरं सततं ॥ इति
 शरीरं दिनैश्चैव नववर्षे दिने ॥ ८४ ॥
 संप्रद्वयं सञ्चरतु तद्व्ययं ॥ स्वयं प्रदीप
 इति प्रोक्तमाशौचं मन्त्रिभिः क्रमात् ॥ ८५ ॥
 दिशाम् तोषु तद्विहारं सत्तमस्यै दिनाच्च
 तानि शांभुं तोषाशां लान्दुःखान् यथाशक्ती
 र्भवेत् ॥ ८६ ॥ इति शरीरं तन्निप्रस्य योजनं विद्या
 निपतैः ॥ वृत्तयश्चित्तो राशस्त्रिं राधो ज्ञान
 कर्षिणः ॥ ८७ ॥ अत्र स्युः सति प्रमितेः सद्यः ८
 यत्तत्तद्व्ययः ॥ दिशो तं यं विद्याज महं धादिजो
 तं ॥ ८८ ॥ आत्मपतुः स्वसुः पुत्राः आत्ममा

८

तुः ॥ ८९ ॥ आत्ममातुः पुत्राश्च विशे
 या आत्मवाधवाः ॥ ९० ॥ पितुः पितृस्वसुः
 पुत्रो पितृमातृस्वसुः सुताः ॥ पितृमतेत
 पुत्राश्च विशेयाधित्वो धवाः ॥ ९० ॥ मा
 तुः पितृस्वसुः पुत्रो मातृमातृस्वसुः सु
 ताः ॥ मातृमातृस्वसुः पुत्राश्च विशेयाधित्वो
 धवाः ॥ ९१ ॥ काशिनिकाशिनो विद्यात
 नो र्वेवित्तुतः ॥ गंगाधरे श्रीरणा रणित
 शैलनिर्लेयः ॥ ९२ ॥ ॥ इति श्रीसद्यः
 वशवृजमणि सर्वशास्त्रधारंगतभेदे
 वशसुतमंग देवज्ञमंगधनसुताशो
 लीकः समाप्तः ॥

५

